

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου για την "Κύρωση Διεθνούς Σύμβασης για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το παρόν σχέδιο νομου προτείνεται η νομοθετική κύρωση της σύμβασης για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 25 Οκτωβρίου 1980. Κυρώνοντας τη Σύμβαση αυτήν, η Ελλάδα συμβάλλει αποτελεσματικά στη διεθνή συνεργασία για την αντιμετώπιση και τον περιορισμό της, νομικά και κοινωνικά, απαράδεκτης καταστασης αυτοδικίας, που δημιουργούν η διεθνής απαγωγή παιδιών και τα αποτελεσμά της στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου σε διεθνές επίπεδο.

Η ανάγκη οργάνωσης διεθνούς συνεργασίας για την αντιμετώπιση της διεθνούς απαγωγής παιδιών έχει γίνει πολύ επιτακτική τα τελευταία χρόνια. Οι απαγωγές αυτής της μορφής είχαν πάρει ανησυχητικές διαστάσεις στην πράξη, εξαιτίας της διαφοράς των δικαίων (εθνικού και ιδιωτικού διεθνούς δικαίου), που ισχύουν στα διάφορα Κράτη σχετικά με τα θέματα επιμέλειας των παιδιών. Οι απαγωγές αυτές εύρισκαν έρεισμα στη δυνατότητα, που παρέχει η διαφορά αυτή των δικαίων στους απαγωγείς, να μεταβάλουν με την αυτοδικία της απαγωγής το σύνδεσμο (συνήθης διαμονή του παιδιού) από τον οποίο εξαρτάται ο καθορισμός της διεθνούς δικαιοδοσίας των οργάνων, που ρυθμίζουν τα θέματα επιμέλειας των παιδιών. Κατ' αυτόν τον τρόπο μεταβαλλόταν το εφαρμοστέο δίκαιο και άλλαζε τελικά ο φορέας του δικαιώματος επιμέλειας. Με την απαράδεκτη αυτή χρησιμοποίηση της αυτοδικίας η απαγωγή κατέληγε σε αποτελέσματα στο διεθνή χώρο, που καλύπτονταν από το δίκαιο, λόγος που οδήγησε στο να ονομάζεται το είδος αυτό της απαγωγής "νόμιμη απαγωγή" (LEGAL KIDNAPING).

Τα κενά αυτά και τις επιβλαβείς τους συνέπειες στοχεύει να καλύψει και να διορθώσει η Σύμβαση αυτή, καθιερώνοντας ειδική διαδικασία "ασφαλιστικών μέτρων" με διεθνή συνεργασία, με την οποία αποβλέπει στην αντιμετώπιση της μορφής αυτής αυτοδικίας και στην προστασία των παιδιών, που την υφίστανται, από τους κινδύνους και τις περιπέτειες που τους επιφυλάσσει η απαγωγή αυτή. Έτσι, η Σύμβαση αυτή πρωτοτυπεί, σε σχέση με άλλες διεθνείς Συμβάσεις, τόσο ως προς το αντικείμενο και περιεχόμενο της προστασίας που καθιερώνει (Α) όσο και ως προς τη διαδικασία εφαρμογής της (Β).

Α. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΟΥ ΚΑΘΙΕΡΩΝΕΙ Η ΣΥΜΒΑΣΗ

Η Σύμβαση αποβλέπει στην οργάνωση ταχείας και αποτελεσματικής προστασίας στο διεθνή χώρο κατά της απαγωγής των παιδιών, με τη διασφάλιση της άμεσης επιστροφής εκείνων των παιδιών, που μετακινήθηκαν ή κατακρατήθηκαν παράνομα σε Συμβαλλόμενο Κράτος και την επιβολή του ουσιαστικού σεβασμού εντός των Συμβαλλόμενων Κρατών των δικαιωμάτων επιμέλειας και επικοινωνίας που ισχύουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος (άρθρο 1, παρ. 1 - 2). Δεν αποβλέπει όμως η Σύμβαση αυτή στη ρύθμιση και οργάνωση της επιμέλειας (και επικοινωνίας) των παιδιών ή τη διεθνή αναγνώριση και εκτέλεση των σχετικών αποφάσεων, δικαστικών και άλλων οργάνων, θέματα τη ρύθμιση των οποίων αφήνει σε άλλες διατάξεις του συμβατικού και του κοινού (εθνικής προέλευσης) δικαίου των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Σχετικά με την προστασία που καθιερώνει, η Σύμβαση καθορίζει το αντικείμενο (α) και το περιεχόμενό της (β), καθώς και τα παιδιά που αφορά (γ):

α) Αντικείμενο της προστασίας που καθιερώνει η Σύμβαση. Κατά το άρθρο 3, παρ. 1 της Σύμβασης προστατεύεται τόσο η μετακίνηση όσο και η μη επιστροφή του παιδιού. Με τον όρο μη επιστροφή του παιδιού καλύπτεται η περίπτωση κατακρατησης του μετά από νόμιμη μετακίνηση του, π.χ. για την άσκηση δικαιώματος επικοινωνίας του απαγωγέα.

Η μετακίνηση ή μη επιστροφή του παιδιού θεωρείται παράνομη και συνεπώς προστατεύεται, εφόσον έγινε κατά παραβίαση δικαιώματος επιμέλειας που ίσχυε σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους στο οποίο είχε τη συνήθη διαμονή του το παιδί αμέσως πριν από την απαγωγή (άρθρο 3 παρ. 1α). Στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται, επίσης, ότι το δικαίωμα αυτό επιμέλειας μπορεί να απορρέει όχι μόνον από μια δικαστική ή διοικητική απόφαση που ισχύει στο Κράτος της συνήθους διαμονής του παιδιού, αλλά και απευθείας από το νόμο (EX LEGE), χωρίς προηγούμενη απόφαση (όπως π.χ. συμβαίνει στο ελληνικό δίκαιο σύμφωνα με το άρθρο 1510 Α.Κ., σε περίπτωση που δεν υπάρχει διαζύγιο και προσωρινή ρύθμιση επιμέλειας κατά το άρθρο 735 Κ.Πολ.Δ.), ή από μια συμφωνία ισχυρή κατά το δίκαιο του Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού.

Οι διατάξεις του δικαίου της συνήθους διαμονής του παιδιού, που εφαρμόζονται κατά τη Σύμβαση για να διαπιστωθεί η ύπαρξη της επιμέλειας που προστατεύεται κατά της διεθνούς απαγωγής, δεν είναι μόνο εκείνες του εθνικού του δικαίου, αλλά και οι διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου (κανόνες επιλογής του εφαρμοστέου δικαίου) του Κράτους αυτού, τόσο εθνικής όσο και συμβατικής προέλευσης. Η αποδοχή αυτή της παραπομπής (είτε ως αναπαραπομπής είτε ως περαιτέρω παραπομπής) δικαιολογείται πλήρως στη συγκεκριμένη περίπτωση, αφού πρόκειται για την αποκατάσταση (προσωρινή) του δικαιώματος επιμέλειας, που ίσχυε στο Κράτος αυτό (της συνήθους διαμονής του παιδιού) και το οποίο δικαίωμα δημιουργήθηκε σύμφωνα και με τους κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που ισχύουν στο Κράτος αυτό. Γι' αυτό, η λύση αυτή είναι ορθή και δεν αντιτίθεται ουσιαστικά στην απαγόρευση της παραπομπής από το άρθρο 32 Α.Κ.. Έτσι, το θέμα μέχρι ποίου βαθμού θα προχωρήσει η παραπομπή αυτή του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού θα κριθεί τελικά από το αν και σε ποια έκταση το δίκαιο αυτό δέχεται την παραπομπή του εφαρμοστέου δικαίου, δηλαδή αν στο δίκαιο του Κράτους της συνήθους διαμονής του παιδιού υπάρχει διάταξη ανάλογη ή διαφορετική από εκείνη του άρθρου 32 Α.Κ..

Αλλά, για να θεωρηθεί παράνομη η απαγωγή δεν αρκεί μόνο να παραβιάζει δικαίωμα επιμέλειας του παιδιού, που αναγνωρίζεται από το δίκαιο της συνήθους διαμονής του, απαιτείται πρόσθετα (άρθρο 3, παρ. 1β) το δικαίωμα αυτό να το ασκούσε ο φορέας του ουσιαστικά, πριν μεσολαβήσουν τα γεγονότα που συνιστούν την απαγωγή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει ουσιαστική άσκηση της επιμέλειας, η απαγωγή μπορεί να μην είναι αντίθετη με τα συμφέροντα του παιδιού, τα οποία και λαμβάνονται ως βάση για την προστασία του κατά της διεθνούς απαγωγής.

Επίσης με τους ίδιους όρους προστατεύεται κατά της διεθνούς απαγωγής και η παραβίαση δικαιώματος επικοινωνίας με το παιδί (άρθρο 21).

β) Περιεχόμενο της προστασίας που καθιερώνει η Σύμβαση. Βασικό μέτρο προστασίας που καθιερώνεται κατά της παράνομης διεθνούς απαγωγής που παραβιάζει δικαίωμα επιμέλειας ή επικοινωνίας κατά το δίκαιο της συνήθους διαμονής του παιδιού είναι η άμεση παρέμβαση των αρμόδιων οργάνων (που αναφέρονται παρακάτω υπό Γα) για λογαριασμό του προσώπου από το οποίο αφαιρέθηκε η επιμέλεια του παιδιού ή εμποδίστηκε η επικοινωνία μαζί

του.

Η επιστροφή του παιδιού κατά τα άρθρα 12 επ. της Σύμβασης άλλοτε μεν είναι υποχρεωτική για τα αρμόδια όργανα (1), άλλοτε δε είναι απλώς δυνατή (2), ενώ ορισμένες φορές αποκλείεται τελείως (3).

1) Κατά το άρθρο 12 παρ. 1, η επιστροφή διατάσσεται υποχρεωτικά από τα αρμόδια όργανα, εφόσον διαπιστωθεί ότι υπάρχει παράνομη μετακίνηση ή μη επιστροφή του παιδιού (σύμφωνα με το άρθρο 3) και δεν συντρέχει μια από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 12 παρ. 2, 13 και 20 (περιπτώσεις δυναμικής επιστροφής ή αποκλεισμού της επιστροφής που αναπτύσσονται στη συνέχεια).

2) Αντίθετα, η επιστροφή του παιδιού είναι δυνατή για τα αρμόδια όργανα στις εξής περιπτώσεις: αα) εφόσον έχει περάσει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους μεταξύ της απαγωγής και του χρόνου που επιλαμβάνονται τα αρμόδια να διατάξουν την επιστροφή όργανα και διαπιστώνεται ότι το παιδί δεν έχει ακόμη προσαρμοσθεί στο νέο περιβάλλον του, δηλαδή αυτό που δημιουργήθηκε μετά την απαγωγή (άρθρο 12 παρ. 2), ββ) εφόσον αποδεικνύεται ότι ο φορέας του δικαιώματος επιμέλειας (ή επικοινωνίας), από τον οποίο αφαιρέθηκε (ή στερήθηκε) το παιδί με την απαγωγή, δεν ασκούσε ουσιαστικά την επιμέλεια πριν από την απαγωγή, ή είχε συναινέσει ή εγκρίνει τη μετακίνηση ή μη επιστροφή του παιδιού (άρθρο 13 παρ. 1α), γγ) εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος η επιστροφή του παιδιού να το εκθέσει σε φυσική ή ψυχική δοκιμασία ή να περιέλθει αυτό κατ' άλλο τρόπο σε αφόρητη κατάσταση (άρθρο 13 παρ. 1β), δδ) εφόσον διαπιστώνεται από το αρμόδιο όργανο ότι το παιδί αντιτίθεται στην επιστροφή και έχει την ηλικία και ωριμότητα που να θεωρείται αρμόζον να ληφθεί υπόψη η γνώμη του αυτή (άρθρο 13 παρ. 2).

3) Αποκλείεται, τέλος, η επιστροφή του παιδιού όταν δεν επιτρέπεται από τις βασικές αρχές του Κράτους από το οποίο ζητείται η επιστροφή, οι οποίες αφορούν την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των βασικών ελευθεριών. Η λύση αυτή αποτελεί υποκατάστατο της επιφύλαξης της δημόσιας τάξης και είναι στενότερη αυτής, τέθηκε δε για να διευκολύνει την επιστροφή του παιδιού. Γι' αυτό, στα θέματα αυτά θα έχει εφαρμογή η διάταξη αυτή της Σύμβασης και όχι εκείνη του άρθρου 33 Α.Κ..

γ) Παιδιά που αφορά η προστασία. Η Σύμβαση εφαρμόζεται μόνο στα παιδιά που είχαν τη συνήθη διαμονή τους σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αμέσως πριν την απαγωγή τους (άρθρο 4 εδ.1). Επίσης, η προστασία που καθιερώνει η Σύμβαση παύει, εφόσον το παιδί που έχει απαχθεί συμπληρώσει την ηλικία των 16 ετών.

B. ΑΡΜΟΔΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΓΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Η Σύμβαση καθορίζει τα αρμόδια όργανα (α) και προβλέπει ειδική διαδικασία εφαρμογής των μέτρων που καθιερώνει (β):

α) Όργανα για την εφαρμογή των μέτρων προστασίας. Η Σύμβαση προβλέπει όργανα για τη διευκόλυνση της διεθνούς συνεργασίας κατά της διεθνούς απαγωγής και όργανα με δικαιοδοτικές αρμοδιότητες για να διατάξουν την επιστροφή του παιδιού:

1) Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν οι Κεντρικές Αρχές. Κατά το άρθρο 6 παρ. 1 της Σύμβασης, "κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος υποδεικνύει μια κεντρική αρχή επιφορτισμένη να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από τη Σύμβαση".

Οι αρμοδιότητες της κεντρικής αρχής αναφέρονται βασικά στο άρθρο 7 της Σύμβασης, αποβλέπουν δε στο να

βοηθήσουν τους ενδιαφερομένους να εντοπίσουν το παιδί που έχει απαχθεί, να τους οδηγήσουν σε μια συμβιβαστική λύση (εκουσια επιστροφή του παιδιού χωρίς περαιτέρω δικαιοδοτικού οργάνου) ή σε περίπτωση αποτυχίας τέτοιας συμβιβαστικής λύσης να βοηθήσουν το πρόσωπο από το οποίο έχει απαχθεί το παιδί να επιτύχει την οριστική επιστροφή του, δηλαδή με απόφαση των αρμοδίων δικαιοδοτικών οργάνων.

Για την Ελλάδα προτείνεται ως Κεντρική Αρχή το Υπουργείο Δικαιοσύνης, λόγω της δυνατότητας που έχει να έρχεται σε άμεση επαφή με τις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές του Κράτους που εμπλεκονται στην περίπτωση διεθνούς απαγωγής παιδιών.

Επειδή κατά τη Σύμβαση προβλέπονται και αρμοδιότητες της κεντρικής αρχής "για την έναρξη ή τη διευκόλυνση της έναρξης δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας με σκοπό να επιτευχθεί η επιστροφή του παιδιού και ενδεχομένως να καταστεί δυνατή η οργάνωση ή η ουσιαστική άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας" (άρθρο 7 παρ. 2 στ'), κρίθηκε αναγκαίο να ανατεθούν αυτές οι αρμοδιότητες στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Τέλος, τη φιλοξενία του απαχθέντος παιδιού από την εύρεση μέχρι την επιστροφή του στο φορέα του δικαιώματος επιμέλειας αναλαμβάνουν τα αρμόδια ιδρύματα του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2) Στη δεύτερη κατηγορία ανήκουν τα αρμόδια να καθορίσουν την επιστροφή του παιδιού όργανα. Για τον καθορισμό των οργάνων αυτών η Σύμβαση επαφίεται στο δικαίωμα των Συμβαλλόμενων Κρατών. Έτσι, κατά το άρθρο 2 τα όργανα αυτά μπορεί να είναι δικαστικά ή διοικητικά, ανάλογα με το τι προβλέπει το εσωτερικό δικαίωμα κάθε Κράτους για το είδος αυτό των μέτρων, τα οποία χαρακτηρίζονται ως έχοντα επείγοντα χαρακτήρα, δηλαδή ασφαλιστικά μέτρα που αφορούν την προσωπική κατάσταση του παιδιού.

Στην Ελλάδα αρμόδια για να λάβουν τα μέτρα αυτά (επιστροφή του παιδιού) είναι τα δικαστικά όργανα και ειδικότερα το Μονομελές Πρωτοδικείο, εφόσον πρόκειται για ασφαλιστικά μέτρα (άρθρο 683 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.).

Όσον αφορά τη διεθνή δικαιοδοσία των οργάνων αυτών, το άρθρο 12 στις παρ. 1 και 3 καθιερώνει αποκλειστική δικαιοδοσία των οργάνων του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται το παιδί.

β) Διαδικασία που προβλέπει η Σύμβαση για την εφαρμογή των μέτρων.

1) Ως γενικό κανόνα η Σύμβαση ορίζει ότι τα Συμβαλλόμενα Κράτη οφείλουν να προσφεύγουν στις επείγουσες διαδικασίες, δηλαδή τα ασφαλιστικά ή προσωρινά μέτρα, εφόσον τα προβλέπει το δικαίωμά τους. Δεν δημιουργείται, όμως, υποχρέωση από τη Σύμβαση τα Κράτη στα οποία δεν προβλέπονται τέτοιου είδους διαδικασίες (ασφαλιστικών ή προσωρινών μέτρων) να τις καθιερώσουν. Τα Κράτη αυτά θα εφαρμόσουν τις διαδικασίες που γνωρίζει το δικαίωμά τους και, απλώς, στην περίπτωση που οι διαδικασίες αυτές διαρκέσουν περισσότερο από έξι εβδομάδες είναι δυνατό να ζητηθεί, κατά το άρθρο 2 παρ. 2 της Σύμβασης, από τη δικαστική ή διοικητική αρχή που έχει επιληφθεί αναφορά για τους λόγους της καθυστέρησης της πέραν των έξι εβδομάδων. Έτσι, η Σύμβαση εκφράζει την ευχή οι διαδικασίες για την επιστροφή του παιδιού, είτε κοινές είτε ειδικές (ασφαλιστικών ή προσωρινών μέτρων), να μη διαρκούν περισσότερο από έξι εβδομάδες.

2) Η Σύμβαση θέτει επίσης και ειδικές διατάξεις, ως προς ορισμένα θέματα, οι οποίες διατάξεις από τις οποίες είναι:

αα) Κατά το άρθρο 23 δεν απαιτείται επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση για τα έγγραφα που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο εφαρμογής της Σύμβασης, ββ) κατά το άρθρο

17, το γεγονός και μόνο ότι μια απόφαση σχετική με την επιμέλεια του παιδιού εκδόθηκε ή είναι δεκτική αναγνώρισης στο Κράτος από το οποίο ζητείται η προστασία δεν μπορεί να δικαιολογησει άρνησή του να επιστραφεί το παιδί, γν) το άρθρο 16 της Σύμβασης απαγορεύει στα δικαστικά ή διοικητικά όργανα του Κράτους στο οποίο μεταφέρθηκε το παιδί μετά την απαγωγή του να επιληφθούν της ρύθμισης της επιμέλειάς του, από το χρονικό σημείο που πληροφορήθηκαν την απαγωγή μέχρι να διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι όροι εφαρμογής της Σύμβασης ή ότι παρήλθε εύλογος χρόνος και δεν υπήρξε αίτηση για επιστροφή του παιδιού κατά τη Σύμβαση, δδ) το άρθρο 26 παρ. 1 της Σύμβασης καθιερώνει απαλλαγή του προσώπου το οποίο ζητεί την επιστροφή του παιδιού από όλα τα έξοδα της διαδικασίας. Στα έξοδα αυτά δεν περιλαμβάνονται, κατά το άρθρο 26 παρ. 2 της Σύμβασης και το άρθρο πρώτου του κυρωτικού νόμου, τα έξοδα που συνδέονται με τη σύμπραξη δικηγόρου ή νομικού συμβούλου και τα δικαστικά έξοδα, παρά μόνο κατά το μέτρο και τις προϋποθέσεις που παρέχεται στο πρόσωπο αυτό το ευεργέτημα της πενίας (άρθρο 194 επ. Κ.Πολ.Δ.) και εε) το άρθρο 22 της Σύμβασης καταργεί κάθε μορφή εγγυοδοσίας που προβλέπεται από τη νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Κρατών, είτε μόνο για αλλοδαπούς είτε για αλλοδαπούς και ημεδαπούς, και αποβλέπει στην εξασφάλιση καταβολής των εξόδων της διαδικασίας επιστροφής του παιδιού, λύση που δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον στα πλαίσια του ελληνικού δικαίου, το οποίο δεν προβλέπει τέτοιου είδους εγγυοδοσία.

Θέτοντες τα παραπάνω υπόψη της Βουλής εισηγούμεθα τη νομοθετική κύρωση της Σύμβασης.

Αθήνα, 1 Σεπτεμβρίου 1992

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ιωάννης Βαρβιτσιώτης

Στέφανος Μάνος

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Βιργινία Τσουδερού

Γεώργιος Σούρλας

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση διεθνούς σύμβασης για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 25 Οκτωβρίου 1980 με τις εξής δηλώσεις:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 42 της σύμβασης η Ελλάδα δηλώνει ότι δεν δεσμεύεται για την πληρωμή των εξόδων, που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 26 και συνδέονται με σύμπραξη δικηγόρου ή νομικού συμβούλου ή για τα δικαστικά έξοδα παρά μόνο κατά το μέτρο που αυτά τα έξοδα αφορούν περιπτώσεις δωρεάν δικαστικής ή νομικής συνδρομής.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της σύμβασης σύμφωνα με τα άρθρα 6 επ. ως Κεντρική Αρχή ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

3. Η αρμοδιότητα για τη διενέργεια των δικαστικών πράξεων και τη διεξαγωγή των δικών επ' ονόματι ή για λογαριασμό της Κεντρικής Αρχής και των προσώπων ή υπηρεσιών που δικαιούνται κατά τους όρους της σύμβασης να ζητήσουν την επιστροφή του παιδιού ή κρίνονται απαραίτητες για την επίτευξη του σκοπού της σύμβασης ανατίθεται στα κατά τόπους αρμόδια Γραφεία Νομικού Συμβούλου ή Δικαστικά Γραφεία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Όπου δεν λειτουργούν τέτοια γραφεία η αρμοδιότητα αυτή ανατίθεται σε δικηγόρο του Δημοσίου με εντολή του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

4. Οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναλαμβάνουν μέσω των ιδρυμάτων τους και ύστερα από σχετική παραγγελία του κατά τόπον αρμόδιου Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών την προσωρινή φύλαξη του εντοπιζόμενου και βεβρωμένου ως παρανόμως μετακινούμενου ή κατακρατούμενου κατά τους όρους της σύμβασης παιδιού μέχρι την επιστροφή του στον αναγνωριζόμενο δικαιούχο.

Το κείμενο της σύμβασης στο πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION

The States signatory to the present Convention,
Firmly convinced that the interests of children are of paramount importance in matters relating to their custody,

Desiring to protect children internationally from the harmful effects of their wrongful removal or retention and to establish procedures to ensure their prompt return to the State of their habitual residence, as well as to secure protection for rights of access,

Have resolved to conclude a Convention to this effect, and have agreed upon the following provisions -

CHAPTER I - SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

The objects of the present Convention are -

a) to secure the prompt return of children wrongfully removed to or retained in any Contracting State; and
b) to ensure that rights of custody and of access under the law of one Contracting State are effectively respected in the other Contracting States.

Article 2

Contracting States shall take all appropriate measures to secure within their territories the implementation of the objects of the Convention. For this purpose they shall use the most expeditious procedures available.

Article 3

The removal or the retention of a child is to be considered wrongful where -

a) it is in breach of rights of custody attributed to a person, an institution or any other body, either jointly or alone, under the law of the State in which the child was habitually resident immediately before the removal or retention; and

b) at the time of removal or retention those rights